

den Bevægelse i Retning af en eventuel Forøgelse af Grundskyldspromillen, som det ærede Medlems Forslag vil føre ud i.

Det ærede Medlem siger, at han nærer ikke nogen Frygt for, at Amtskommunerne skal komme til i højere Grad at paa-ligne efter § 50, hvis hans Forslag gennem-føres, thi, siger han, det vil kun, formentlig, i ringe Grad blive Tilfældet, da han ikke for-mener — uden at han dog ved noget bestemt derom —, at Maksimalgrænsen for Grund-skyldspromillen i Amtsbeskatningen er naaet. Ja, der er Amter, hvor den ikke er naaet, men der er andre Amter, hvor den ikke blot er naaet, men hvor man har maattet benytte den Beføjelse, der er givet til under særlige Forhold at overskride den, og der bliver der ikke Plads — hvis det ærede Medlems stærke Begrænsning af Provenuet af Ejen-domsskatterne ophøjes til Lov, saa bliver der faktisk ikke Plads til en forøget Beskat-ning uden gennem en øget Udnyttelse af § 50. Hvordan Stillingen er i Købstadkom-munerne, tør jeg ikke sige noget om, men i hvert Tilfælde er Forholdet dette, at der i Grundskyldloven er tilvejebragt ganske lang-somt virkende Overgangsbestemmelser fra den gamle til den nye Ordning, som er be-grænset efter ganske bestemte Stigningstal.

Det ærede Medlem har været med til at slutte Overenskomsten pr. 31. Marts 1926, og han kan da ikke komme og kræve de Bestemmelser, han selv har været med til at udforme, og som hans Parti er gaaet ind for, fuldstændig styrtet over Ende for danske Købstadkommuners Vedkommen-de, uden at den Tvangssituation kan siges at være inde, som alene kan undskylde en saadan Fremgangsmaade.

Det ærede Medlem giver mig Ret i, at de Fradrag, som der her er Tale om, og som jeg har tilladt mig eksempelvis at gøre Rede for, er meget betydelige, og det ærede Medlem erkender, at dermed følger ogsaa, at man kan faa Brug for at bringe visse be-staaende Skattekloder til i Fremtiden at flyde rigeligere. Men saa siger det ærede Medlem: De sociale Virkninger er netop pro-portionale med Fradragenes Størrelse, og derfor maa man gøre Fradragene store saa-ledes som foreslaaet. Ja, jeg er jo overor-dentlig vel bekendt med den Teori, ud fra hvilken Paastanden om de sociale Virknin-gers Proportionalitet med Overgangen til

Grundskyld hævdes. Jeg er vel bekendt dermed, og jeg vil heller ikke udtale mig derimod, jeg vil ikke hævde, at denne Paa-stand er urigtig; men jeg vil hævde, at Gra-den af dens Rigtighed, af dens Gyldighed afhænger af de Forhold, der findes i det Sam-fund, hvori disse Bestemmelser bringes til Anvendelse indenfor Skatteteknikken.

Om det nu vil vise sig at holde Stik indenfor et Samfund som det danske, hvor Ejendomsretten er saa differentieret, om jeg saa maa sige, saa stærkt udskilt i Smaa-ejendomsbesiddelse, som Tilfældet er, er jeg slet ikke saa sikker paa. Vi vil kunne vinde visse Erfaringer, tror jeg, ved den Grundskyldsordning, som gennemførtes ved den hyppigt omtalte Lov af 31. Marts 1926, i hvert Fald haaber jeg, at vi skal kunne gøre visse Erfaringer i den kommende Tid med Hensyn til de sociale Virkninger, Erfaringer tilvejebragte paa forsigtig Vis under Former, som ikke vil skabe nyt, hvor noget gammelt er værdifuldt, ikke vil omstyrte, hvor der er noget, som bør be-vares. Det var det, vi tilsigtede, da vi ud-formede Loven af 1926. Men det ærede Med-lem maa have Taalmodighed, han maa give os Tid og Lejlighed til at vinde disse Erfaringer. Vil han ikke dette, er det, jeg tillader mig at finde, at han er udenfor det, som man maa kræve af den, der gaar ind i en Overenskomst, om hvilken det selv-sagt paa Forhaand maatte vides, at dens Virkninger vilde kræve Tid til at demon-strere sig.

Det ærede Medlem mener ikke, at den offentlige Mening vil reagere mod et For-slag af den Karakter, det ærede Medlem her fremsætter. Hvad den offentlige Me-ning er, er i et Spørgsmaal som dette variabelt, det beror noget paa, i hvilken Kredens man befinder sig, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem i somme Kredse vil faa lige saa stærk Tilslutning, som han vil møde Modstand i andre. Men det er hel-ler ikke det, jeg har talt om, at den offent-lige Mening vilde reagere imod; det, jeg har nævnt, er, at en Beskatningsordning, som fritager alle Ejendomme i den kommende Tid og alle Beboelsesejendomme opførte efter 1916 for enhver Form for Beskatning, medens den opretholder den fulde Ejen-domsbeskatning i alle dens hidtidige For-mer for alle Ejendomme, som er opført før